

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER UN NOU MODEL DE DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC

Catalunya ha d'esdevenir un país amb una economia sòlida i estable que permeti generar riquesa i llocs de treball de qualitat al territori. Hem après que tant el desenvolupament econòmic com el social són claus i rellevants per a la competitivitat ja que, per una banda, l'economia aporta recursos per a la millora social, i el progrés social incentiva i permet el desenvolupament econòmic.

En el centre de l'economia cal posar el coneixement. Aquesta serà la manera per obtenir una economia sòlida basada en sectors estructurals que són molt més estables que aquells basats en elements conjunturals. Com a país necessitem apostar per l'educació com a eix central de l'economia, per tal de no cometre errors del passat, tals com els de la coneguda bombolla immobiliària, on els llocs de treball que es creaven eren de baixa qualificació i conjunturals. I aquest és un element intrínsecament lligat a l'abandonament escolar ja que, a més llocs de treball sense necessitat de formació, menys incentius perquè els i les joves estudiïn. Així ho mostra el darrer Anuari 2015 publicat per la Fundació Bofill, sobre els reptes educatius a Catalunya.

Així doncs, l'aposta per l'educació s'ha de concretar en un augment dels recursos en tots els seus nivells, però sobretot, en la secundària obligatòria, la formació professional, i l'educació universitària. Actualment, som el país de la Unió Europea que menys tant per cent del PIB dediquem a educació, i hem de capgirar aquesta dada si realment volem un model econòmic més sòlid i estable.

Actualment, i si ens comparem amb els països centre i nord-europeus, Catalunya té un nombre molt més elevat d'estudiants universitaris i universitàries que de tècnics/ques provinents de la formació professional quan justament el nostre mercat laboral ja està demandant més del segon que del primer. Per tant, cal una tasca important d'orientació en l'etapa de la secundària per ajudar a la tria i deixar d'estigmatitzar la formació professional, i necessàriament, una aposta per la formació professional en recursos i atenció.

Dins l'àmbit universitari és on estem generant el coneixement que s'ha de poder localitzar i valoritzar en el territori per generar riquesa i llocs de treball. Necessitem més esforços públic-privats per transferir aquest coneixement al nostre teixit productiu facilitant la innovació en productes, processos o serveis i esdevenint així més competitius. Malgrat que el nostre sistema universitari i de recerca és bo, estem molt per sota del què dediquen altres països de la OCDE als estudis universitaris. Necessitem millorar el finançament de les universitats i les seves inversions per garantir un millor funcionament i l'estabilitat necessària que permeti garantir la qualitat en la docència, la recerca i la innovació.

Si som capaços de posar el coneixement al centre de l'economia podrem esdevenir una economia més sòlida i sostenible, capaç d'esdevenir més competitiva per aquest element i no pas per la baixa de costos laborals, com està passant en l'actualitat. Una economia que, de ben segur, haurà d'apostar per la indústria (territorial i sectorial) com a sector clau, per l'economia col·laborativa, pel cooperativisme i per l'economia social, com a nous models organitzatius.

Per recolzar aquesta nova economia, cal que l'Administració creï instruments que facilitin la creació d'empreses, així com l'increment i consolidació de les petites i mitjanes empreses a través de línies de finançament públic i recuperació d'una

banca pública amb la finalitat de recolzar projectes d'inversió estratègics, activitat emprenedora i crèdits a l'exportació, millores en la simplificació administrativa, millores en la fiscalitat o la reducció de costos energètics a través de l'ús d'energies alternatives i renovables.

Els i les socialistes creiem que amb aquesta model de desenvolupament econòmic basat en el coneixement serem capaços de generar més riquesa i llocs de treball dignes i de qualitat, per això caldrà derogar també la reforma laboral i iniciar un debat amb el agents socials, per definir un sistema de relacions laborals, que evitin la precarietat laboral, i garanteixin salaris dignes i igualtat d'oportunitats.